

ابزار شخم‌زنی را بسوزان

پاسخ افراطی با ایمان

در کتاب پادشاهان، ایلیای نبی، یک مرد خدا که از جانب خداوند پیروزی و برکات زیادی دریافت کرده بود. مردی که در معرض تمجید و افسردگی قرار گرفته بود. خداوند ایلیا را به دین خواند و از طریق او دیگران را. ایلیا توسط خداوند فرستاده شد تا پادشاهی جدید برای اسرائیل تعیین کند و پیامبری جدید به جانشینی خود برگزیند.

وظیفه‌ای بر گردن ایلیا گذاشته شده بود. اینکه 3 مرد جدید تعیین کند تا در سرپرستی دین او شریک شوند، دینی که موفق به تکمیل آن می‌شد اگر در فرصت‌های پیش آمده برای خدمت به خداوند متعهد و صادق بود. با این وجود، کار خداوند بایستی ادامه یابد، اگر نه توسط ما، توسط دیگرانی که جانشین ما شوند.

پادشاهان 19 (21-19): پس، ایلیا از آنجا رفت و ایلیشع پسر شافاط را یافت که از پی دوازده جفت گاو نر زمین را شخم می‌زد و خودش با جفت دوازدهم بود. ایلیا از ایلیشع گذشته، ردایش را بر او افکند. **۱۹** ایلیشع گاوان را رها کرده، از پی ایلیا دوید و گفت: «بگذار پدر و مادرم را ببوسم و سپس از پی تو آیم.» ایلیا به وی گفت: «برو، زیرا مگر با تو چه کرده‌ام؟» **۲۰** پس ایلیشع از عقب او بازگشت و جفتی از گاوان را گرفته، ذبح کرد و گوشت را با ابزار شخم پخته، به مردم داد و خوردند. آنگاه برخاسته، از پی ایلیا رفت و به خدمت او مشغول شد.

ایلیشع کشاورزی جوان بود که ایلیا در حال شخم زدن زمین او را یافت. سخت مشغول کار. خبره در کار مزرعه‌داری.

- در حال عبادت، کتاب خواندن و یا قربانی کردن او را نیافت.
- در کلاس درس پیامبران او را نیافت.
- بلکه در زمان کار کردن او را یافت و به سرپرستی دین گماشت.

ایلیشع، در حال کار با خیش دوازدهم بود.

در اینجا، ایلیا از او عبور می‌کند و - به شکلی تشریفاتی ردای خود را بر او می‌افکند - تشریفاتی که به معنی تفویض پیامبری به ایلیشع است.

ایلیشع، که شدیداً توسط روح خداوند متأثر شده بود - به دنبال ایلیا دوید. او تمام و کمال خود را وقف وظیفه و دعوت خود کرد.

او می‌گوید، بگذار خانواده‌ام را بوسیده و از آن‌ها خداحافظی کنم. ایلیا می‌گوید، مگر من با تو چه کرده‌ام؟

- مسئولیت خدایی از شما نمی‌خواهد که قلب خود را با خانوادمتان بیگانه کنید و یا به آن‌ها بی‌توجهی کنید، اما با این وجود، الیشع بسیار مشتاق بود که همه چیز را رها کرده تا به دعوت خداوند پاسخ دهد و راه پیامبری را دنبال کند.

- پاسخ ایلیا، "مگر با تو چه کرده‌ام؟"، بدین معنی است که خود او دعوتی از الیشع به عمل نیاورده؛ دعوت از جانب خداوند بوده است. اینکه الیشع از آن دعوت پیروی کند یا نه تصمیم شخصی او بود.

این ردای ایلیا و یا خود او نبود که قلب الیشع را منقلب کرده و او را به پیامبری گماشت، بلکه روح خداوند بود.

پاسخ الیشع - او، جفتی از گاو را گرفته و ذبح کرده، گوشت آن را پخت، با استفاده از ابزار شخم، و به مردم داد، و آن‌ها خوردند.

- برای نمایش تعهد خود به پیروی از ایلیا، ابزار کار خود را نابود ساخته و جشن خداحافظی برای خانواده و دوستان خود گرفت.

- او بایستی زمین بزرگی می‌داشت که احتیاج به 12 گاو نر برای شخم آن بود.

- اینگونه رها کردن بی‌پروای همه چیز برای پاسخ به دعوت خدا برای او ضرر و زیان دنیوی قابل توجهی به همراه داشت.

تعهدی که افراطی بود، ایمانی که بلافاصله به تصمیم آنی انجامید، تصمیم به اعتماد به خداوند. جانسپاری تمام و کمال برای خدمت به خداوند و مأموریت او.

- گذشتن از امنیت، از تمام آنچه که می‌شناخت، تمام آنچه که همیشه بوده است، و می‌توانست ادامه یابد.

- قدم گذاشتن در سرنوشت خویش از صمیم قلب، با ایمان، اعتماد، و اشتیاق به خدمت به خداوند در وظیفه جدید خویش.

چشم پوشی تمام و کمال از زندگی، شغل، و معیشت قبلی خویش.

رهاسازی افراطی خویش، تهی کردن خویش برای وقف تمام و کمال در مسیر خداوند. درست همانگونه که مسیح برای ما دعا کرد تا مسیر او در زمین را ادامه دهیم.

توجه کنید به این مزمور داوود راجع به مردمی که خود را آزادانه وقف می‌کنند

مزامیر داوود 110 (3): در روزی که به جنگ روی قوم تو با رغبت داوطلب خواهند شد. آراسته به شکوهی مقدس، جوانان تو چون شبینم از رَجْمِ فجر نزد تو حاضر خواهند بود.

فیلیپیان 3 (12-19): نمی‌گویم هم‌اکنون به اینها دست یافته‌ام یا کامل شده‌ام، بلکه خود را به پیش می‌رانم تا چیزی را به دست آورم که مسیح عیسی برای آن مرا به دست آورد. ^{۱۲} برادران، گمان نمی‌کنم هنوز آن را به دست آورده باشم؛ اما یک کار می‌کنم، و آن اینکه آنچه در عقب است به فراموشی می‌سپارم و به سوی آنچه در پیش است

خود را به جلو کشانده، ^{۱۴} برای رسیدن به خط پایان می‌کوشم، تا جایزه‌ای را به دست آورم که خدا برای آن مرا در مسیح عیسی به بالا فرا خوانده است. ^{۱۵} همه ما که بالغیم، باید چنین بیندیشیم؛ و اگر درباره موضوعی به گونه‌ای دیگر می‌اندیشید، این را نیز خدا بر شما آشکار خواهد فرمود. ^{۱۶} مهم این است که به هر مرحله‌ای که رسیده‌ایم، مطابق آن رفتار کنیم. ^{۱۷} ای برادران، با هم از من سرمشق بگیرید، و توجه خود را به کسانی معطوف کنید که مطابق الگویی که در ما سراغ دارید، رفتار می‌کنند. ^{۱۸} زیرا همان‌گونه که بارها به شما گفته‌ام و اکنون نیز اشکریزان تکرار می‌کنم، بسیاری چون دشمنان صلیب مسیح رفتار می‌کنند. ^{۱۹} عاقبت چنین کسان هلاکت است. خدای آنان شکمشان است و به چیزهای ننگ‌آور مباحثات می‌کنند، و افکارشان معطوف به امور زمینی است.

موضوع بودن در حالت کمال نیست. نمی‌گویم هم‌اکنون به اینها دست یافته‌ام یا کامل شده‌ام.

در عوض، با نیرو به دنبال آن خواهم رفت، همانند کسی که در مسابقه‌ای شرکت می‌کند، تلاش خواهم کرد که لطف الهی را بشناسم، و هرگز فکر نخواهم کرد که رسیده‌ام، یا اینکه به قدر کافی انجام داده‌ام، اما من می‌توانم توسط مسیح درک شوم، برای مسیح، تا به اعمال صالح شریعت بپردازم که از طریق من توسط لطف الهی به انجام می‌رسند.

- نه اینکه من مسیح را به دست می‌آورم، بلکه مسیح مرا به دست آورده است.
- از آنچه پشت سرم است گذشته، آن را به فراموشی می‌سپارم، و با شتاب به سمت مقصد به پیش می‌رانم.
- مسح شده توسط خداوند برای خواست و اهداف او. دعوت شده، جدا شده، فرستاده شده، در مأموریت، مطیعانه، در حال به بار آوردن ثمر و اعمال صالح.

ایمان بدون عمل مرده است

در رومیان 3، پولس در رابطه با ایمان سخن می‌گوید

رومیان 3 (21-31): اما اکنون جدا از شریعت، آن پارسایی که از خداست به ظهور رسیده است، چنانکه شریعت و پیامبران بر آن گواهی می‌دهند. ^{۲۱} این پارسایی که از خداست از راه ایمان به عیسی مسیح است و نصیب همه کسانی می‌شود که ایمان می‌آورند. در این باره هیچ تفاوتی نیست. ^{۲۲} زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا کوتاه می‌آیند. ^{۲۳} اما به فیض او و به واسطه آن بهای رهایی که در مسیح عیسی است، به‌رایگان پارسا شمرده می‌شوند. ^{۲۴} خدا او را چون کفار گناهان عرضه داشت، کفارهای که توسط خون او و از راه ایمان حاصل می‌شود. او این را برای نشان دادن عدالت خود انجام داد، زیرا در تحمل الهی خویش، از گناهانی که بیشتر صورت گرفته بود، چشم پوشیده بود. ^{۲۵} او چنین کرد تا عدالت خود را در زمان حاضر ثابت کند، و تا خود عادل باشد و کسی را نیز که به عیسی ایمان دارد، پارسا بشمارد. ^{۲۶} پس دیگر

چه جای فخر است؟ از میان برداشته شده است! بر چه پایه‌ای؟ بر پایه شریعتِ اعمال؟ نه، بلکه بر پایه قانون ایمان. ^{۲۸} زیرا ما بر این اعتقادیم که انسان از راه ایمان و بدون انجام اعمالِ شریعت، پارسا شمرده می‌شود. ^{۲۹} آیا خدا فقط خدای یهودیان است؟ آیا خدای غیریهودیان نیست؟ البته که او خدای غیریهودیان نیز هست. ^{۳۰} زیرا تنها یک خدا وجود دارد، و این خدا ختنه‌شدگان را بر پایه ایمان و ختنه‌ناشدگان را نیز بر پایه همان ایمان، پارسا خواهد شمرد. ^{۳۱} پس آیا شریعت را با این ایمان باطل می‌سازیم؟ هرگز! بلکه آن را استوار می‌گردانیم.

پولس از اعمال مطیعانه بر پایه شریعت موسی سخن می‌گوید و پیش از زمانی که مردم ایمان انجیل را بپذیرند.

- بدون در نظر گرفتن اعمال شریعت در آیه 28، او صرفاً راجع به نوع دیگری از اعمال سخن می‌گوید، و نه نوع دیگری از ایمان.
- این بخش با افرادی سر و کار دارد که خود را آنچنان بالا شمرده و ارزشمند می‌انگارند که انجیل را رد می‌کنند.
- شریعت زمانی محترم شمرده می‌شود که شریعت گذار، در حالی که بین ما زندگی می‌کند، آن را از طریق ما به انجام رساند. که در اینجا، محبت همان جوهر پروردگار است که از طریق لطف الهی به طور کامل‌تری در ما عمل می‌کند، و میوه‌ای به ثمر می‌آورد که در جوهر خود، تجسم و بازنمایی مسیح در ماست.

یعقوب از اعمال مطیعانه بر پایه انجیل سخن می‌گوید، و تأثیرات و ثمرات لازم و سودمند طریقت صحیح و باور صحیح به عیسی مسیح.

در **یعقوب 2 (14-26)**، یعقوب می‌نویسد: برادرانِ من، چه سود اگر کسی ادعا کند ایمان دارد، اما عمل نداشته باشد؟ آیا چنین ایمانی می‌تواند او را نجات بخشد؟ ^۵ اگر برادر یا خواهری نیازمند پوشاک و خوراک روزانه باشد ^۴ و کسی از شما بدیشان گوید: «بروید به سلامت، و گرم و سیر شوید»، اما برای رفع نیازهای جسمی ایشان کاری انجام ندهد، چه سود؟ ^۷ پس ایمان به تنهایی و بدون عمل، مرده است. ^۸ حال کسی ممکن است بگوید: «تو ایمان داری و من هم اعمال دارم!» اما تو ایمانت را بدون اعمال به من بنما و من ایمانم را با اعمالم به تو خواهم نمود. ^۹ تو ایمان داری که خدا یکی است. نیکو می‌کنی! حتی دیوها نیز این‌گونه ایمان دارند و از ترس به خود می‌لرزند! ^{۱۰} ای نادان، می‌خواهی بدانی چرا ایمان بدون عمل بی‌ثمر است؟ ^{۱۱} آیا جَد ما ابراهیم به اعمال پارسا شمرده نشد، آنگاه که پسر خود اسحاق را بر مذبح تقدیم نمود؟ ^{۱۲} می‌بینی که ایمان و اعمال او با هم عمل می‌کردند، و ایمان او با اعمالش کامل شد. ^{۱۳} و آن نوشته تحقق یافت که می‌گوید: «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او

پارسایی شمرده شد،» و او دوست خدا خوانده شد. ^{۲۴} پس می بینید به اعمال است که انسان پارسا شمرده می شود، نه با ایمان تنها. ^{۲۵} همچنین آیا راحابِ روسپی به اعمال پارسا شمرده نشد، آنگاه که به فرستادگان پناه داد و ایشان را از راهی دیگر روانه کرد؟ ^{۲۶} آری، همان گونه که بدن بدون روح مرده است، ایمان نیز بدون عمل مرده است.

پولس و یعقوب هر دو قصد دارند ایمان انجیل را بزرگنمایی کنند، نه تنها به معنی توجیه پارسایی خویش، بلکه در مطابقت با اصل اطاعت.

- پس شخص ما با ایمان است که در پیشگاه خداوند پارسا شمرده می شود
- اما ایمان ما در مقابل مردم با اعمالمان سنجیده می گردد

تیتوس 2 (11-14): زیرا فیض خدا به ظهور رسیده است، فیضی که همگان را نجات بخش است ^{۲۷} و به ما می آموزد که بی دینی و امیال دنیوی را ترک گفته، با خویشنداری و پارسایی و دینداری در این عصر زیست کنیم، ^{۲۸} در حینی که منتظر آن امید مبارک، یعنی ظهور پر جلال خدای عظیم و نجات دهنده خویش عیسی مسیح هستیم، ^{۲۹} که خود را فدای ما ساخت تا از هر شرارت رهایی مان بخشد و قومی برای خود طاهر سازد که از آن خودش باشند و غیور برای کار نیکو.

تیتوس 3 (8): این سخن درخور اعتماد است. و از تو می خواهیم که بر این امور تأکید ورزی، تا آنان که بر خدا اعتماد بسته اند، از یاد نبرند که خویشتن را وقف کارهای نیکو نمایند، که اینها همگان را نیکو و سودمند است.

بهای پیروی از عیسی مسیح

لوقا 9 (57-62): در راه، شخصی به عیسی گفت: «هرجا بروی، تو را پیروی خواهم کرد.» ^{۳۰} عیسی پاسخ داد: «روباهان را لانه هاست و مرغان هوا را آشیانه ها، اما پسر انسان را جای سر نهادن نیست.» ^{۳۱} عیسی به شخصی دیگر گفت: «مرا پیروی کن.» اما او پاسخ داد: «سرورم، نخست رخصت ده تا بروم و پدر خود را به خاک بسپارم.» ^{۳۲} عیسی به او گفت: «بگذار مردگان، مردگان خود را به خاک بسپارند؛ تو برو و به پادشاهی خدا موعظه کن.» ^{۳۳} دیگری گفت: «سرورم، تو را پیروی خواهم کرد، اما نخست رخصت ده تا بازگردم و اهل خانه خود را وداع گویم.» ^{۳۴} عیسی در پاسخ گفت: «کسی که دست به شخم زنی ببرد و به عقب بنگرد، شایسته پادشاهی خدا نباشد.»

پیروی از عیسی مسیح بهایی دارد که باید پرداخت. بهای آن انتخاب است. نه بی تفاوتی. ممکن است با آنچه در رویای خود ساخته‌اید متفاوت باشد، برخی اوقات با آشفتگی همراه است، اما اگر همچنان به شخم زدن مزرعه قدیمی ادامه دهید... ممکن است معجزاتی را که خداوند قصد دارد از طریق زندگی شما تحقق بخشد از دست بدهید.

- دعوت زندگی خود را نادیده نگیرید. دل به ترس ندهید. مشکلی نیست که خانواده خود را ببوسید و با دوستانتان جشن خداحافظی بگیرید، اما به فصلی تازه‌ای که در مقابل شماست پاسخ دهید.
- خیش و گاوهای خود را بسوزانید، تصمیم خود را بگیرید، من با همه وجود تا آخر هستم. به دنبال دعوت خود بدوید.

این مرد جوان، الیشع، از طریق ایلیای نبی مواجه‌ای با خدا داشت.

- برخی از ما با خداوند مواجه می‌شویم، اما نگاهمان همچنان به پشت سر به سمت مزرعه است. در حال یادآوری رایحه زمین، احساس شخم‌زنی، نیروی گاوهای نر.
- در حال نادیده گرفتن آنچه خداوند برای ما در چننه دارد. توسط ایمان، برخیز، پا به دویدن بگذار، آن را بسوزان، ره‌ایش کن.

او ابزار شخم زنی خود را در مزرعه رها نکرد، تا هر زمان که از آنجا عبور کند از دوران خوب گذشته یادآوری کند.

وقتی که او مسح شدن را تجربه کرد و قدم زدن در مسح شدگی را احساس کرد، دیگر هیچ چیز نمی‌خواست مگر مسح شدگی بیشتر.

او به شکلی افراطی به دعوت خداوند پاسخ داد.

- او گاوهای نر خود را بر روی خیش آتش گرفته پخت، و گذشته را برای همیشه رها کرد.
- این نحوه زندگی دیگر برای من نیست
- این خو گرفتگی نیز... سرنوشت من نیست. ابزار شخم زنی شما چیست؟
- این زندگی پر از هراس، محدودیت، و نا امنی؟
- زخم‌های قدیمی، نگرش‌های قدیمی به جهان، فرومایگی، پیروی از هوای نفس.

من در حال شخم زدن این زمین بوده‌ام، چراکه به من گفته‌اند کار کشاورزان این است، و همیشه خواهد بود، و فرزندان من و فرزندان آن‌ها نسل اندر نسل در این چرخه نفرین شده اسیر خواهند بود.

- من هرگز برای چیز دیگری خوب نخواهم بود. این چیزی است که من هستم ... خیر، این یک انتخاب است. قدم اول را بردارید.

من باور دارم که باید به انسانی بفهمانم که ... تو می‌توانی این الگوی تکراری را متوقف کنی، می‌توانی این نفرین نسل در نسل را بشکنی.

- تو مجبور نیستی که همچنان در کنار گاوهای نر قدم بزنی، رها شده در مزرعه، بلکه می‌توانی ابزار شخم‌زنی را با اطمینان بسوزانی، با علم به اینکه خداوند سطح جدیدی از مسح‌شدگی برای تو تدارک دیده است. او دعوتی برای زندگانی تو فرستاده است که – تو را تشویق می‌کند بدان پاسخ دهی. او قلب جدیدی برای من در چنجه دارد، نحوه جدیدی از زندگی. من مجبور نیستم اسیر کشاورزی در مزرعه‌ای باشم که نسل‌های گذشته در رویای خود پروریده‌اند. خداوند فصل تازه‌ای برای تو تدارک دیده است.

- ابزار شخم‌زنی را بسوزان، و دعوت امروز او از تو را قبول کن.

- شاید برای تو، این زندگی تازه‌ای در عیسی مسیح باشد، با رها کردن سردرگمی و اعمال مرده، و قبول یک زندگی سرشار از پارسایی، صلح، و شادی در روح مقدس.

- شاید این یک سطح جدید از مسح‌شدگی است که از قدم گذاشتن در آن هراسانی، چرا که ترسناک است و یا تو را از منطقه راحتی تو خارج می‌کند. **ابزار شخم‌زنی را بسوزان!** تا آخر هستم یا عیسی مسیح.

- روزی تازه، انتخاب‌های تازه، مشاغل تازه، سطوح تازه‌ای از پیشرفت غیرمنتظره در روح شما، امور مالی شما، جنگ ذهنی شما، عشقی تازه و باطراوت در زندگی زناشویی شما، دوستان تازه، عادت‌های تازه، نحوه تفکر تازه، رفتارهای تازه، سطوح تازه‌ای از مسح‌شدگی. یک هدف، یک مأموریت!

- این روزی تازه است، فصلی تازه، دعوت را قبول کن. ابزار شخم‌زنی را بسوزان. تازه در سال 2020، بگویند، من آماده‌ام برای این شروع تازه!

امروز به شکلی افراطی با ایمان پاسخ دهید. خود را برای اهداف او رها سازید.